

ผู้บริสุทธิ์

ชญา โพธิ์สุวรรณ

P17008

ข้าพเจ้าชื่อนางชญา โพธิ์สุวรรณ เกิดวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ ปีคุณเดือน ๘ อายุประมาณ ๔๓-๔๔ ปี อาชีพค้าขายขนมหวานและขายแกงทั้งปลีกและส่งขายอยู่ที่ตลาดบางบัวทอง ตั้งแต่เวลาเที่ยงคืนถึงเที่ยงวัน ดิฉันมีลูก ๔ คนด้วยกัน ลูกสาว ๓ คน ลูกชาย ๑ คน ซึ่งเป็นคนเล็ก ดิฉันโชคดีมากที่ลูกดีทุกคน ขยันอดทน ลูกช่วยดิฉันขายของก่อนไปโรงเรียนทุกวัน ดิฉันไม่มีเงินทองมากมาย แต่ลูกดีก็นับว่าเป็นโชคอันประเสริฐ ไม่ต้องทุกข์ใจเพราะลูก

ช่วง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดิฉันขายของได้เงินมาพอใช้จ่าย แต่พอมาต้นปี ๒๕๔๕ จากที่เคยขายได้วันละประมาณ ๑๔,๐๐๐ - ๑๘,๐๐๐ บาท พอถึงเดือนเมษายน - พฤษภาคม ๒๕๔๕ เหลือวันละ ๖,๐๐๐ - ๙,๐๐๐ บาท ขายได้ไม่พอซื้อของ เป็นอย่างนี้ทุกวัน ดิฉันกลัวใจมาก ค่าบ้านก็ไม่มีส่งจนกระทั่งธนาคารฟ้องต้องขึ้นศาล ดิฉันไม่คิดว่าเรื่องจะบานปลาย ทำให้ดิฉันนี้เสียใจจนทุกวันนี้ ดิฉันทำให้น้องสาวของดิฉันโกรธดิฉันมาก ไม่พูดกับดิฉันเลย เห็นหน้าน้องแล้วก็เสียใจ ดิฉันแอบร้องไห้ทุกวัน เขาเป็นผู้ช่วยเหลือดิฉันมาตลอด ดิฉันระลึกอยู่เสมอ ตลอดชีวิตนี้ดิฉันจะใช้หนี้ชีวิตน้องหมดไหม ดิฉันเคยคิดจะฆ่าตัวตายหรือเดินให้รถชนตาย บางวันดิฉันนั่งรถเมล์ไปเรื่อย ๆ พอรถจอดก็ลง พอนึกถึงลูกว่าถ้าลูกขาดดิฉันเสียคน ลูกต้องลำบากแน่ ก็นั่งรถกลับ

อยู่มาวันหนึ่ง เพื่อนที่ขายของข้าง ๆ ได้ไปเล่าให้น้องรสสุคลฟังว่า ดิฉันไม่ไหวแล้วให้ช่วยหน่อย พอน้องของดิฉันได้ฟังก็ร้องไห้ พอรุ่งขึ้นอีก ๑ วัน น้องก็โทรมาบอก

ให้ดิฉันไม่หาแม่ชีที่หัวหิน เขานัดเอาไว้แล้วตอนตี ๕ น้องดิฉันได้เอาเงินมาให้ดิฉัน ๕,๐๐๐ บาทด้วย พอวันรุ่งขึ้นดิฉันไปหาแม่ชี แม่ชีบอกให้ดิฉันเข้าวัดเลยนะ ไปนั่งกรรมฐานแก้กรรมภายใน ๗ วัน ดิฉันก็ได้มาแล้วให้น้องฟัง ประมาณปลายเดือนเมษายน ๒๕๔๕ จำวันที่ไม่ได้ น้องก็ได้พาดิฉันไปส่งที่วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี และแนะนำให้รู้จักเพื่อนของน้องชื่อคุณพานิช สมบูรณ์ และเพื่อน ๆ อีก ๒ คนเป็นครั้งแรก ซึ่งพักอยู่ในห้องเดียวกัน พอถึงเวลาปฏิบัติธรรมดิฉันก็ลงมาปฏิบัติธรรมข้างล่าง อาคารภavana ๑ ดิฉันอยู่ ๗ วัน คุณพานิช สมบูรณ์ ก็อยู่ ๗ วัน แต่คุณพานิชมาอยู่ก่อนดิฉันแล้ว ๕ วัน ดิฉันอยู่ร่วมห้องกับคุณพานิชแค่ ๒ วัน พอครบกำหนดคุณพานิช และเพื่อน ๆ ก็กลับในตอนเย็น ดิฉันก็ปฏิบัติธรรมตามปกติ ประมาณ ๑ ทุ่ม คุณพานิชเข้าไปเรียกดิฉันในอาคารภavana ๑ ให้ออกมาคุยกันข้างนอก ดิฉันก็งง เดินตามออกมาที่ม้านั่งหินอ่อนที่เพื่อน ๆ ของคุณพานิชรออยู่อีก ๒ คน

ดิฉันตกใจมาก เมื่อคุณพานิชได้พูดกับดิฉันว่า “เธอขโมยสร้อยคอของเพื่อนฉันไป เอาไปไว้ที่ไหน เอามาคืน อยู่กันมาตั้งนานหลายปีไม่มีของหาย พอเธอมาอยู่ ๒ วันเองของก็หาย เดียวจะโทรไปบอกรสสุคล เธอยอมรับมาเสียดี ๆ” แล้วก็มีคนถามว่า ดิฉันมาวัดเอาเงินมาเท่าไร ดิฉันก็บอกว่าเอามา ๒๐๐ บาท ซึ่งตอนนั้นดิฉันจำไม่ได้ว่าเพื่อนคนไหนพูด ดิฉันร้องไห้โฮเลย เพราะตกใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดิฉันไม่เคยคิดที่จะขโมยของของใคร แค่นี้ก็ทุกข์ใจมากพอแล้ว จะสร้างเวรกรรมทำไม ของของเพื่อนคุณพานิชเป็นอย่างไรไม่เคยเห็น ก็ไม่รู้จะไปหาที่ไหนมาให้ ก็ได้แต่ร้องไห้ บอกว่าไม่ได้เอาไป

อีกพักหนึ่ง เพื่อนของคุณพานิชอีกคนหนึ่ง ซึ่งมีอายุมากหน่อยก็ได้ค้นกระเป๋าของคนที่บอกว่าสร้อยคอหาย เปิดโน่นเปิดนี่จนไปถึงกล่องใส่แว่นตา เขาก็เปิดไม่ออก ก็บ่นว่าทำไมแน่นจัง นานประมาณ ๓ นาทีก็เปิดออก ทั้งเจ้าของสร้อยเองและป้าคนที่

เปิดตักใจและตีใจระคนกันที่สร้อยคออยู่ในนี้เอง พอดิฉันเห็นสร้อยคอเส้นนั้น ดิฉันก็ร้องไห้โฮอีก คือ ตีใจที่เจอสร้อย และตีใจที่ทุกคนเข้าใจในตัวดิฉัน

คุณพานิชและเพื่อนเจ้าของสร้อยต่างก็ได้ขอโทษดิฉันต่อหน้าแม่ชีที่ทำหน้าที่ลงทะเบียน และพูดว่าดิฉันบริสุทธิ์จริง ๆ ดิฉันก็บอกกับทุกคนว่า ดิฉันไม่โกรธค่ะ เป็นเพราะโชคของดิฉันไม่ดีเอง ถ้าไม่มีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นในวันนี้ ดิฉันก็อาจจะเป็นไปอย่างอื่นก็ได้ และคุณพานิชก็ได้พูดขึ้นว่า “ทำไมฉันจึงต้องเป็นคนตัดกรรมให้เธอนะ”

หลังจากวันนั้นมา ดิฉันได้มาปฏิบัติกรรมบ่อย พอว่างก็มา หลังจากนั้นจนทุกวันนี้ ดิฉันก็ขายของดี ขายได้วันละ ๑๖,๐๐๐ – ๒๐,๐๐๐ บาทต่อวัน เดียวนี้ดิฉันสวมมนต์พาทูมหากา อิติปิโส และทำกรรมฐานเป็นประจำ มากน้อยแล้วแต่โอกาส การสวมมนต์เจริญวิปัสสนากรรมฐานชดใช้กรรมได้จริง ๆ ดิฉันได้ตั้งจิตอธิษฐานจะปฏิบัติกรรมตลอดไป

ขอให้ผู้ที่อ่านเรื่องราวของดิฉันใช้เวลาว่างมาปฏิบัติกรรมฐาน สวดมนต์พาทูมหากา และท่านจะได้อะไรได้ด้วยตนเอง

เพียงแต่ให้มีความซื่อสัตย์ อยู่ในศีลในธรรม รักษาความดีไว้ ใคร ๆ ก็ทำอะไรเราไม่ได้ ต่อให้มีมารมาผจญก็ทำอะไรเราไม่ได้ และเมื่อปฏิบัติตัวเองให้อยู่ในศีลสมาธิ ปัญญาก็จะเกิด

ขอขอบคุณ คุณพานิช สมานบุตร ที่อนุญาตให้เอ่ยนามในเรื่องนี้ และขอขอบคุณ คุณรสสุคนธ์ เกียรติอุทัย ที่อโหสิกรรมให้พี่ ขอให้ความดีทั้งหลายที่เธอทำ ให้พี่ จงสนองตอบให้เธอได้รับแต่สิ่งดี ๆ ตลอดไป...